

ВЕЧОРНИЦІ У СВІТЛІ

Онук:

Отут у народнім куточку
бабусину бачу сорочку.

Сама ниточки вона пряла,
сама молодими руками
розшила її квіточками,
сама полотенця наткала,

Онучка:

Скажіть всім, бабусю,
коли це було,
а скільки-то літ
з того часу пройшло.
Усі ми охоче це хочемо знати,
Хто і коли вас навчав вишивати?

Онук:

Бабусю, бабусенько, а розкажіть нам про ті часи, коли ви ще молодими були.
Онучка Так, бабусю, розкажіть, що ви робили колись, як веселилися. Нам
так цікаво знати це

Бабуся:

Так, любі мої, це були чудові часи. Ех, вернути би мені ті роки назад.
Хлопці, дівчата, танці, забави. Ось ми вміли по-справжньому веселитися. Не
те, що тепер... Давно це було. У кожному селі жили цікаві люди, які багато
вміли робити своїми руками і навчали цього інших. І тільки наставав вечір
— люди посідали на посиденьки. Там виконували різні роботи. Особливо
часто цербрили восени, взимку. Такі сходи називали вечорницями. Була я
щедівчиною на таких вечорницях, там навчилася вишивати, вже
минуло півстоліття цим сорочкам. Оце беру в руки і згадую собі молоді роки.
Оцидві сорочки, чоловікова і моя, ми в них ішли до шлюбу. Я їх бережу.
Навечорничках ми пряли, вишивали, лушили кукурудзу, дерли
пір'я, веселились, співали.

Старша онучка:

А що тепер? Бабусю, і тепер ми вміємо веселитися. І звичай знаємо, і
традиції українського роду поважаємо.

Бабуся:

Ой, та де там. Усе тепер якесь не таке, якісь люди вже не ті... А були часи,
коли я пекла хліба цілу гору, скликала до себе усіх дівчат з села, і хлопців
також... Ото були часи...

Онучка:

Бабусю, знаєш, а ми з Богданом сьогодні до нас гостей запросили. Ти ж не проти?

Бабуся:

Як гостей? Та ми ж зовсім не готові гостей зустрічати.

Старша онучка:

Бабусю, не хвилюйся, та що там готуватися. Хата у нас чиста, пампушків ти напекла. Що чого ще треба?

Бабуся:

А й справді. Чого це я так розхвилювалася. Нехай приходять ваші гості.

Бабуся(замріяно):

О-о-о...! Панці, співи, сміх до ночі,
Вечорниці... А тепер...?(Стук у двері)

Дівчата:

Господарю! Господарю! Чи впустите до хати?

Старша онучка:

Піду відчиню! Заходьте! Заходьте!

Онук:

Гостей дорогих
Ми вітаємо щиро,
Стрічаємо з хлібом,
любов'ю і миром,

Онучка:

Бабусі відкрита
хата наша біла,
щоб наша бабуся
літ багато жила.

Дівчинка:

- Доброго Вам здоров'я, господине!
- Добрий вечір, тітко Наталко!
- Добрий вечір у вашій хаті!
- Хай вам Бог допомагає!

Бабуся:

І ви будьте здорові. Заходьте!

Старша онучка

Поспішайте, дівчатов'я,
До нашої хати.

Бо пора вже вечорниці
нам розпочинати.

Ось наліпим вареничків

біленьких, пухченьких,
Па й запросимо у гості
хлопчиків гарненьких.

Дівчинка:

Прибрана хатина,
усміхнені личка.
Всіх нас запросила
Хата-вечорничка.

Дівчинка:

Вдягли блузочки ми
гарненькі, спіднички,
разом готували -
свої вечорнички.

Дівчинка:

В хлопчиків новенькі

вишиті сорочки,
а в дівчаток файні
з квіточок віночки.

А що ж це ви, дівчата, самі? А де ж хлопці?

Дівчинка :

Ой, а де ж ті хлопці можуть бути? Па напевне знову десь комусь якісь
збитки роблять.

Бабуся :

Па я все одно сподіваюся, що вони скоро до нас прийдуть, бо які ж вечорниці
без хлопців. А ви сідайте, дівчатка, сідайте. Па й розкажуйте. Що нового
чути у селі?

Дівчинка :

Ой, Па що нового – все те саме. Знову вибори були. Знову все село мало куди
вийти. Знову бабусі мали можливість попліткувати, а модниці змогли свої
нові сукні показати. А наша країна як була бідною до виборів – так і після
них не розбагатіла.

Бабуся:

Ой, правду кажете. Навіть вже не знаю, чи доживу я до тих часів, коли моя
Україна розцвіте. **Старша онучка :**

Доживете, бабусю, доживете, а ми вам у цьому допоможемо, бо ми ж –
майбутнє нашої країни

(діти співають пісню «Я МАЛЮЮ»).

Дівчинка:

Ото, з такими онуками ви точно не пропадете. І за Україну можна бути спокійними. Дівчинка –

А чи знаєте ви, дівчата, що в Андріївську ніч також дива трапляються. Кажуть, що з давніх –давен дівчата ворожили. І так вони могли визначити, котра з них найшвидше заміж вийде.

Дівчинка :

Ворожили? А як це?

Дівчинка:

А що? А давайте і ми спробуємо. Ну звичайно, що заміж нам ще рано, нам ще вчитися треба, але спробувати ж можна. Правда, дівчата.

Дівчинка:

Звичайно можна. Просто так, із цікавості...

Дівчинка :

Ну то як ворожити будемо?

Дівчинка :

А давайте кожна з нас зліпить свого пампушка. Поставимо їх в один рядочок і поклачемо до хати собаку. Чию пампушку собака вхопить першою, та і найперша заміж вийде.

Дівчинка :

От цікаво, а давайте спробуємо. А за роботою гарну пісню поспіваємо (дівчата співають пісню « В САДУ ТУЛЯЛА »).

Дівчинка :

Ну от, все у нас готово. Тільки одна проблема: а звідки ж ми собаку візьмемо?

Дівчинка Та хіба це проблема! Зараз наші хлопці прийдуть. А наш Іван завжди голодний! Поми його і попросимо вибрати пампушку, яка йому найбільше сподобається.

(СПУКІП В ДВЕРІ)

Дівчинка:

А це вже, певно, наші хлопці прийшли...

Онука:

Ой заходьте парубки, до нашої хати.

А то тут я лиш один, а решта – дівчата!

Хлопчик:

Даруємо хліб-сіль, щоб добро пливло до вас у дім.

(всі дарунки віддають бабусі, а та складає їх на стіл)

Хлопчик:

Принесли ми вам мішечок гречки,

Щоб не було між вами суперечки.

Хлопчик:

А ми принесли мішечок вівса,
Щоб родина була здорова уся.

Хлопчик:

Даруємо вам підкову на щастя і долю

Хлопчик:

Даруємо вам ці квіти,

Що весело було жити.

Хлопчик:

Додаю ще й цукор, щоб солодко жилося.

Хлопчик:

Подарую будячок, - щоб любили ви діточок.

Хлопчик:

Подарую вас гарбуза – щоб не хворіла ваша коза.

Хлопчик:

Дарую вам мед оцей, щоб завжди щиро приймали гостей.

Бабуся:

Щиро дякую за ваші вітання та гарні побажання, ще й до того щедрі дарунки.

Хлопчик:

Добрий вечір, дівчаточка, як живе?

Хлопчик:

Чи на свої вечорниці нас приймете?

Хлопчик:

Ми теж вмієм працювати. Будем вам допомагати!

Хлопчик:

Добрий вечір, щебетушечки, чи давно зібралися?

Хлопчик:

Дивіться, хлопці, які в нас дівчата гарненькі, мов ті писанки.

Хлопчик:

Ви подивіться, які вони рушники вишивають. Такими рушниками здавна славиться наша Україна.

Хлопчик:

Таким рушником витреш обличчя і ніби сили богатирської набереши.

Хлопчик:

На рушники кладуть хліб – сіль, ними благословляють на добрі справи.

Хлопчик:

Рушники дають в дорогу, як оберіг. ПІСНЯ «РУШНИЧОК» Дівчинка

Хлопці, а можна одного її вас попросити, щоб ви пампушку вибрали. Хлопчик

Та чому ж ні, просить. Дівчинка Іване, ану вибери пампушку, яка тобі

найбільше до вподоби. Наші дівчата дуже старалися. (Іван вибирає пампушку.) **Старша онучка:**

О, та це пампушка Катрусі. Значить вона заміж вийде найперша.

Хлопчик:

Дівчата, а може ви нас варениками почастуєте?

Дівчинка:

Зараз ми вас почастуємо. Але для початку ви з нами пісню веселу заспівайте.

Пісня «Наші хлопці вареничків хочуть» (співають разом хлопці та дівчата)

Бабуся :

Давайте і справді почастуємо наших хлопчиків.

Дівчинка :

Пільки для цього їм доведеться довести, що вони справжні козаки.

Дівчинка:

Та які ж вони козаки? Щоб бути справжніми козаками, треба бути спритними, умілими, веселими.

Дівчинка :

А ось вони нам це і доведуть.

Дівчинка:

Подивимось на що вони здатні. Ось нам зараз для пампушків мука потрібна. А в муку хтось яблучко впустив. От, хлопчики, спробуйте це яблучко з муки дістати. Та без рук. Зможете чи боягузи? (хлопці виконують завдання. На столі дві миски з мукою. В муці – яблучко. Потрібно дістати яблучко з муки зубами.)

Дівчинка:

А я приготувала для хлопців ще одне випробування. Потрібно перенести воду із однієї тарілки в іншу. Чайною ложкою. Та щоб вам це не здалося надто просто, то ви одягнете чоботи на високих каблучках (Почали.)

Дівчинка :

А қалиту, хлопчики наші дорогенькі, зможете дістати? (хлопці стрибають і відкушують қалиту) **Дівчинка :**

А давайте, хлопці, ми з вами потанцюємо. Пільки танці у нас будуть не прості. Ми будемо танцювати різними частинами тіла по черзі. Отже, танцюємо головою(музика); танцюємо тільки руками (музика); танцюємо тільки ногами (музика); а тепер танцюємо тим місцем, на якому щойно сиділи (музика).

Дівчинка :

Що що, дівчата, мабуть із хлопців досить. Вони нам вже довели, що вони – справжні козаки. Можна їх і погодувати. Пригощайтесь, хлопці.(пригощає пампушками) А я поки ви смакуєте вам пісню заспіваю.

(дівчата співають пісню «ЧОБОПМ»).

Бабуся :

Ви такі молодці. Довели мені, що і сучасна молодь веселитися вміє. І співати вмієте, і танцювати, і звичаї свого народу знаєте та шануєте. Дівчатка вже господарювати вміють, а хлопці наші довели, що вони нічого не бояться, що все їм під силу. Дякую всім, хто завітав до нашої хати.

Онучка:

(підносить усім гостям пампушки)

Пригощайтесь, гості дорогії.

Хай і ваша хата буде багата і хлібом, і сіллю, і великим добром, і дітьми хорошими, здоров'ям і піснею, злагодою і сімейним теплом.

Хлопчик:

А всім дітям, присутнім на нашому святі, хочемо побажати рости добрими і працьовитими,

Дівчинка :

Чесними і вмілими.

Хлопчик:

Чуйними і творчими.

Дівчинка:

Щоб уміли бачити красу рідного краю і захоплюватись нею.

Хлопчик:

Щоб змалку вивчали традиції, історію свого народу і несли у своїй душі те найкраще, що є у нас, українців!